

[Finansministeren.]

var 95, er dette Tal nu i Januar 1938 steget til 119. Hvis det nu var saadan, at det er Regeringen, der behersker Prisudviklingen her i Landet, maatte det ærede Medlem jo komme og takke Regeringen, forekommer det mig, for denne Udvikling, som vi jo alle ved lykkeligvis har bragt Landbrugets Fortjenestemuligheder over paa en anden Basis end den, hvorpaa der arbejdedes for et Aar siden. Men det er nu ikke saadan hverken i dette eller i andre Forhold, at det først og fremmest er Regeringens Foranstaltninger og den af Regeringen anlagte Politik, der bestemmer Prisniveauet her i Landet. Prisniveauet her i Landet bevæger sig selvfølgelig i det store og hele efter de samme Linier, som Prisbevægelserne følger andre Steder. Naar der har været denne Prisudvikling med Prisstigning paa Landbrugsprodukter og en Række Importvarer, hænger det, som vi alle sammen ved, sammen med Konjunkturforholdene ude omkring i Verden. Ser vi paa disse Prisbevægelser ude omkring, viser det sig da ogsaa klart, at hele denne Agitation, som Venstre driver, hele dette urigtige Postulat, der fremsættes, og fremsættes saa tit, at jeg næsten er tilbøjelig til at tro, at man inden for Venstre selv tror paa det til en vis Grad, hele dette Forhold har jo ikke Bund i de Tal, som man har Lejlighed til at følge og konstatere ude omkring i andre Lande.

Ser vi paa Detail-Pristallene, saadan som de har udviklet sig siden 1933 i Danmark, Norge, Sverige og England, er Forholdet det, at sætter vi Detail-Pristallet i 1933 til 100, er det nu i Januar 1938 her i Landet steget til 115, i England er det, ogsaa fra 100 dengang, steget til 114, og i Norge fra 100 til 116. Det vil sige, at Prisbevægelsen i disse 3 Lande i Virkeligheden har været ganske parallel i den Periode, der er gaaet siden 1933, hvilket jo er den Periode, der her nærmest er Anledning til at beskæftige sig med, bl. a. ogsaa fordi det er fra den Tid, at Kronen fik den Kurs, den nu har. Det eneste af disse fire Lande, der har haft en noget mere moderat Prisstigning, er Sverige. Her er Forholdet, at der til 100 i 1933 svarer 108 i Januar 1938; altsaa en noget mere moderat Stigning. Men vi ved jo alle sammen, at Sverige netop i disse sidste Aar har været ganske overordentlig gunstigt stillet med Hensyn til sine Eksportvilkaar. Det har jo haft den Lykke, at der har været en stærk Efterspørgsel efter dets Varer, medens vi majsommeligt maa sætte vor Købekraft ind over for Udlandet for at skaffe vor Eksport frem der.

Naar der tales om den saakaldte Afspæringspolitik, tror jeg, man kan sige, at den største Lykke, Venstre har i deres Agitation paa dette Omraade, er den, som alle mindre forstandige Folk har; saa længe de mere forstandige faar Lov til at raade, nemlig at det aldrig bliver dokumenteret, hvilken Ulykke der vilde være sket, hvis deres mindre forstandige Planer var blevet ført igennem. Jeg tror, det danske Landbrug vilde være ulykkeligt stillet den Dag, Venstre fik Lov til at gennemføre, hvad de ønsker, jeg tror for øvrigt, de aldrig vilde vove at gennemføre det.

Det ærede Medlem sagde: Hvor længe skal nu denne Svikmølle gaa, hvor længe skal Priserne have Lov til at bevæge sig opefter, hvor længe skal Reguleringstillægget have Lov til at bevæge sig opefter og derved fremkalde ny Prisstigning o. s. v.? Ja, hertil er der jo at sige, at saa længe Priserne bevæger sig ude omkring i Verden, som de gør — og i den Henseende tør jeg ikke, lige saa lidt som sikkert det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen tør det, komme med nogen begrundet Udtalelse —, saa længe bliver man nødt til ved en Regulering over for Tjenestemændene at se paa dette Forhold og Aar for Aar, saadan som Tingene arter sig, tage Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt der bør ydes et særligt Tillæg eller ikke.

I øvrigt er Forholdene jo i Øjeblikket saadan ude omkring i Verden, at man vel nærmest maa regne med, at der i den forestaaende Tid vil være en vis nedadgaaende Prisbevægelse. Hvor langt den vil strække sig, hvor længe den vil holde, kan vi jo ikke vide. For Landbrugets Skyld maa man i hvert Fald haabe, at den ikke slaar igennem over for Landbrugets Salgsvarer. Den Besparselse, der nationaløkonomisk vilde kunne opnaas ved en Nedsættelse af dette ekstra Tillæg til Tjenestemændene, vilde jo være dyrt købt, hvis den skulde købes paa Bekostning af Priserne paa et svækket Landbrugs Produkter.

Det, jeg har ønsket at understrege, er, at naar man skal se paa den Prisstigning, som er sket siden Januar i Fjor, er det en Prisstigning, der i alt væsentligt hænger sammen med Bevægelserne ude omkring, og ogsaa en Prisstigning, der har været til afgjort Fordel for vort Landbrugs-erhverv.

Det ærede Medlem pegede paa, at der nu er 75 000 Tjenestemænd og sagde: Der kan man se, hvor Statsopgaverne vokser; derved kommer vi op paa de store Tal, der her er Tale om! Jeg ved ikke, om det